

Al meu Antonio Vila Arrufat

per Camil Fàbregas i Dalmau

Em demanen que parli de l'Antonio i no sé pas com m'atreveixo a parlar del qui, per a mi, ha estat de tot una mica i moltes vegades un bon tros Mestre, amic, company, col·laborador, guia, gran senyor, extraordinari pintor, gravador, dibuixant i un gran sabadellenc. Tota la meua vida des dels catorze anys, ha estat influida, sobretot en la part artística, per Vila Arrufat.

Comencem, doncs, per aquesta meua tendra edat. Jo anava als Escolapis i uns dies a la setmana assistia a la classe de dibuix que impartia en Joan Vila Cinca a qui miràvem amb gran respecte tots els alumnes i amb qui jo vàreig iniciar el meu camí de l'Art.

Algunes vegades, poques, si el senyor Vila Cinca no podia venir, venia el seu fill a substituir-lo, i recordo que a mi em feia una mena de cosa veure aquell jovencell en lloc d'aquell gran i respectable senyor de barba blanca. Però, en fi, així fou el començar a conèixer i estimar l'Antonio i el seu pare.

Després al llarg de tota la meua vida he anat seguint la trajectòria artística d'en Vila Arrufat, junt a la d'uns altres, pocs, artistes que destacaren en el món sabadellenc. L'Antonio fou el qui tot seguit es remarcà amb una personalitat més arrodonida, treballada i diversa. Com aquells grans artistes del Renaixement Italià, ha realitzat no sols pintura de cavallet a l'oli, al tremp, a l'aquarel·la, a la cera, sinó també grans murals al fresc i altres procediments. Ha fet admirables dibuixos, litografies, boixos, monotips... Jo he vist també, intents d'escultura molt reeixits. I en arquitectura pot passar-se sense l'ajuda de cap arquitecte. En fi, un artista complet com els grans artistes de totes les èpoques. Tots hem admirat els seus murals, a la Salut, a Sabadell, a Sant Sebastià de Montmajor, a Vilafranca, a Barcelona, a l'Escorial i arreu. És també un gran retratista i fins i tot en els seus murals li plaïa que els personatges fossin el retrat del seu "personatge" (familiars i amics). I ho dic també perquè alguna vegada li vàreig servir de model i així he quedat mapat per sempre. La tasca docent d'en Vila Arrufat ha estat molt remarcable i profitosa. A més de formar diversos artistes sabadellencs en el seu estudi particular, ha impartit classes en l'Escola d'Arts i Oficis de Sabadell i a l'Escola de Belles Arts

Dos vells amics: Vila Arrufat i Camil Fàbregas en l'exposició de Trini Sotós (en primer terme). 22-12-86

de Barcelona (Llotja) on fou catedràtic d'Anatomia, de Colorit i de Gravat. Jo, ja ganassa, he rebut allà lliçons d'ell de gravat i de pintura a l'oli. Tots dos hem col·laborat algunes vegades artísticament i els seus consells i indicacions han estat per a mi d'un gran valor.

Al principi he parlat també d'ell com d'un gran senyor. I és cert. Quan algú tracta amb ell es troba, exactament, davant d'un gran senyor, no sols instruit i educat sinó deferent i acollidor, senzill i respectuós amb ell i amb el que el tracta.

I sabadellenc. Un gran amant de la nostra ciutat, com ho ha demostrat al llarg de la seva vida. Diverses mostres ho palesen. Fou el més gran defensor de la Casa Duran, la nostra masia ciutadana, el qui realment evità el seu enderroc. També ajudà a la supervivència de l'Acadèmia de Belles Arts, la centenària entitat que havia modelat artísticament el nostre Sabadell. Ell, junt amb Joan Llonch, Francesc Monràs i alguns altres, feren possible el seu traspass al nou i propi edifici del Passeig de Manresa. Per cert que tots els qui participaren en l'afer passaven dels seixanta anys

d'edat. I quan aquell aiguat que l'any 62 assolà bona part del Vallès i Sabadell al mig, ell fou el qui aglutinà molts artistes de Catalunya en una exposició pro-damnicats que aconseguí que l'aportació econòmica en conjunt de l'Acadèmia i del Cercle Sabadellès, importés més del doble de les que aportaren l'Ajuntament i cada una de les entitats econòmiques.

Potser hauria de parlar ara de la seva obra artística, però no tinc la categoria necessària, ni puc ni sé fer de crític. A més tothom, tot sabadellenc coneix la quasi totalitat d'aquesta obra i pot jutjar personalment. Molt més ara que podem dir que Catalunya li ha fet una exposició global d'homenatge a Barcelona i també a Terrassa i a Sabadell. Molt merescut!

Heus ací, doncs, les meves vivències d'amistat i contacte amb Antonio Vila Arrufat, dins un Sabadell i una època en què no s'havia acabat el romanticisme i l'amor impregnava el camí de l'Art.